

European Consumer Centre – Belgium FOD Justitie

Seminarie Europese procedure voor geringe vorderingen: onbekend of onbemind?

Enkele indrukken en opmerkingen –
een academische visie

Brussel, 2 december 2011

Prof. dr. Xandra Kramer

kramer@law.eur.nl

www.xandrakramer.eu

ERASMUS SCHOOL OF LAW

ERASMUS UNIVERSITEIT ROTTERDAM

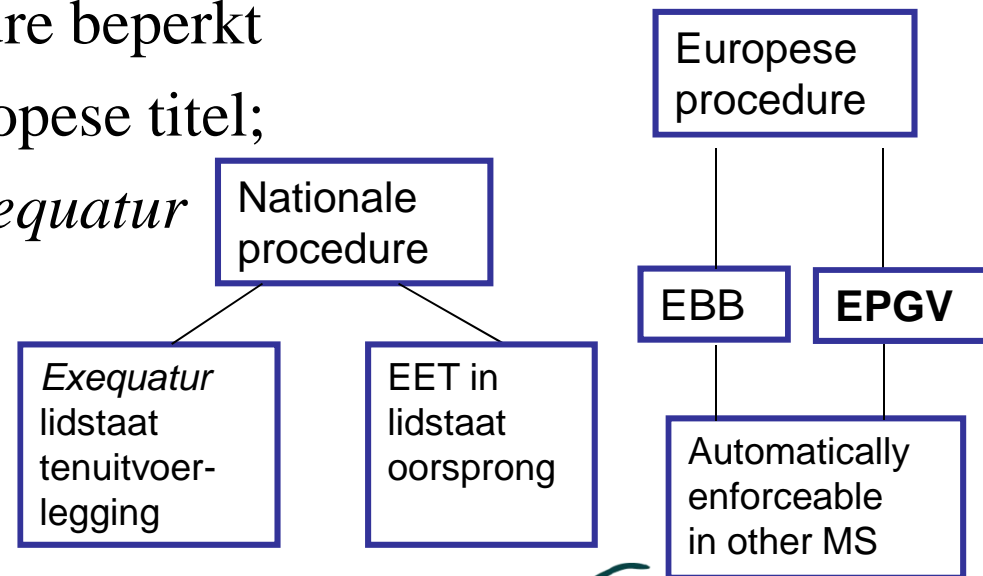
Achtergrond

- Eerste Europese procedure op tegenspraak
- Eenvormig en grotendeels via (vier) formulieren
- Wenselijk uit oogpunt van toegang tot het recht
 - Laagdrempelige, goedkope en snelle procedure
- Maar maakt de Verordening haar beloften waar?

Waarom opteren voor de EPGV?

- ✓ Beperkingen en verschillen nationale procedures
 - ✓ EPGV lage drempel; standaardformulieren
 - ✓ Geen verplichte procesvertegenwoordiging
 - ✓ Taalproblemen voorkomen
 - ✓ Kosten en duur procedure beperkt
 - ✓ EPGV resulteert in Europese titel;
- nationale procedure: *exequatur*

Onbekend en onbemind?

- ❑ EPGV nog relatief weinig gebruikt in EU (EBB meer)
 - ✓ Statische gegevens onbreken vaak
 - ✓ Rechtspraak zelden gepubliceerd

- ❑ Grote verschillen per lidstaat
 - ✓ In veel lidstaten relatief onbekend en/of weinig gebruikt
 - België en Nederland
 - Zuid- en Oosteuropese landen
 - ✓ In sommige landen wel regelmatig gebruikt
 - Met name Engeland en Wales en Ierland

Mogelijke verklaringen

- Onbekendheid: nieuwe procedure van Europese origine
- Primaire gebruikersdoelgroep: consumenten
- Beperkte reikwijdte
 - ✓ Grensoverschrijdende zaken
 - ✓ Max. 2000 EUR
 - ✓ Niet arbeidsrecht en huur- en verhuur onroerende zaken m.u.v. geldelijke vorderingen
- Pluraliteit van procedures (Europees en nationaal)
- Gebrek aan duidelijke (implementatie) regels

Implementatie in lidstaten (1)

Art. 25 EPGV – vijf punten behoeven uitwerking

- Implementatie varieert per lidstaat
 - ✓ Bv. Duitsland, Nederland, Frankrijk, Engeland en Wales (uitgebreide) uitvoeringswetgeving; België niet
- a) **Bevoegdheid***: doorgaans gewone territoriaal en absoluut bevoegde rechters (o.a. België, Nederland), soms speciale small claims court, in enkel geval geconcentreerd (Finland: Helsinki)

* Voor de *internationale* bevoegdheid gelden de gewone (Brussel I) regels

Implementatie in lidstaten (2)

- b) **Communicatie:** doorgaans alleen per (aangetekende) post en/of directe indiening; minderheid (8) vorm van elektronische indiening (niet België en Nederland)
- c) **Hoger beroep:** in meeste lidstaten mogelijk, soms geldelijke drempels (België: ja; Nederland: nee)
- d) **Talen tbv tenuitvoerlegging:** slechts zes lidstaten aanvaarden andere talen dan officiële taal (België: officiële taal/talen; Nederland: NL)
- e) **Bevoegde instanties tenuitvoerlegging:** gerecht, deurwaarder, autoriteit (België en NL: deurwaarder)

Praktijkgevallen (1)

- Waar gebruikt lijkt de procedure weinig echte problemen te geven
- Vaak zijn consumenten als verzoekers betrokken
- De doorlooptijd is doorgaans enkele maanden (2-8 maanden)
- Wel behoefte aan nadere uitwerking bepaalde regels
- Kostenaspect van vertalingen
- Regels betreffende betekening

Praktijkgevallen (2)

- ❑ De Nederlandse ervaring: 7 gepubliceerde zaken
 - 6 consumentenzaken (in 4 consument verzoeker); 1 C2C
 - Waarde: 50 - 450 EUR + kosten tot ong. 250 EUR
 - Duur: 1,5 – 7 maanden (incl. antwoord, 1 keer zitting)
 - Geen evidente problemen; in 1 geval lijken taalvereisten niet te zijn nageleefd
- Uit consultaties: wie verantwoordelijk voor vertaling en wie betaalt? (art. 21); wat als tegenvordering hoger dan 2.000 EUR maar duidelijk misbruik? (Art. 5.7)
- ❑ Enkele anekdotische ‘missers’: Duitsland en België

Aandachtspunten (1)

- Hoger plafond dan 2.000 EUR wenselijk?
- Maximale duur procedure en sancties?
- Consumentvriendelijkheid?
 - ✓ Vaststelling bevoegdheid – gronden punt 4
verzoekformulier komen niet precies overeen met Brussel I
 - Brussel I alleen toepasselijk indien verweerder in EU; EPGV niet beperkt tot woonplaats in EU
 - ✓ Waarom geen speciale bevoegdheidsregel (EET, EBB)?

Aandachtspunten (2)

- ❑ Effectiviteit en kostenbesparing met oog op taalvereisten (art. 6 en 21)
- ❑ Regeling betekening (art. 13 – per post, anders EET minimumvereisten)
- ❑ Daadwerkelijke tenuitvoerlegging
- ❑ Specifieke vragen met betrekking tot interpretatie en toepassing, o.a.
 - ✓ Wanneer vertaling noodzakelijk – art. 6(2)
 - ✓ Wanneer betekening per post ‘niet mogelijk’ – art. 13
 - ✓ ‘buitengewone omstandigheden’ en ‘onverwijld’ – art. 18
 - ✓ Coordinatie gerecht oorsprong en tenuitvoerlegging – art. 18 en 23

Aandachtspunten (3)

- ❑ Veel onderwerpen worden aan nationale recht overgelaten
 - ✓ Wel of geen beroep (!)
 - Valt evt. beslissing in beroep nog onder EPGV?
 - ✓ Uitleg begrippen ‘kennelijk ongegrond’ en ‘niet-ontvankelijk’ – art. 4
 - ✓ Tenuitvoerlegging
- ❑ Kosten voor partijen
 - ✓ Transparantie van belang

Enkele aanbevelingen (1)

Commissie en lidstaten

- Training rechters, staf, deurwaarders en rechtshulpverleners
- Vergroten bekendheid bij algemene publiek
- Aandacht voor interactie Europees en nationaal procesrecht

Commissie

- Gebruikershandleiding
- Enkele legislatieve aanpassingen (o.a. bevoegdheid)
- Aandacht voor betekening
- Aandacht voor tenuitvoerlegging
- Aandacht voor alternatieve geschillenbeslechting

Enkele aanbevelingen (2)

Lidstaten

- Deugdelijke uitvoeringswetgeving
- Overdenking regels bevoegdheid en hoger beroep
- Aandacht voor ICT toepassingen
- Kostenbeheersing en transparantie (griffierechten, vertalingen)

Rechters

- ‘The proof of the pudding is in the eating’

Afsluiting

Onbekend of onbemind?

- Vooralsnog lijkt het vooral onbekendheid
- En een kwestie van tijd...